

Visie op de toekomst

Tekst: Jos Aarnoudse

We lezen in onze kring over 'eenvoudig leven' vanavond Openbaring 21 en 22: de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, het nieuw Jeruzalem. Het gaat vanavond over onze visie op de toekomst.

Oplopende narigheid?

Aan de éne kant is er de nodige narigheid waar onze wereld en onze geschiedenis vol van is. Er zijn tijden waarin het lijkt samen te ballen en waarin het lijkt te culminereren in een cascade van catastrofes. Oftewel: een over elkaar tuimelen van kwaad en rampspoed. Ook het bijbelboek Openbaring getuigt van deze kant aan de mensengeschiedenis. En hoe gaat het dan allemaal verder in de toekomst? Eindigt het niet in een grote Kladderadatsch, een Armageddon, alle elementen die brandende vergaan? En als dat zo is, hoeveel zin heeft het dan om je voor de bewaring van deze wereld, de aarde als schepping van God, in te zetten?

Gods beloften

Aan de andere kant is er de belofte van God van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid wonen zal, een nieuw Jeruzalem, waar de tranen van de ogen zijn afgewist. Waar God zelf het Licht voor de mensen zal zijn.

Paulus kan schrijven: de schepping is aan de 'vruchteloosheid' onderworpen, maar het lijden van de tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die over ons geopenbaard zal worden (Romeinen 8:18 e.v.).

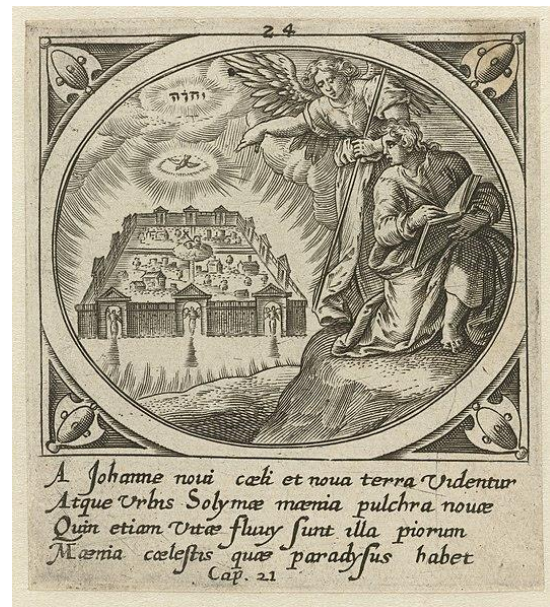
Spanning tussen beide

Wij voelen spanning. Tussen een echte belofte en een zoethoudertje. Tussen berusting en onrust en activisme. In het bekende satirische boek *Animal Farm* over de praktijk van het eens 'reëel bestaande socialisme', waar alle dieren onderdrukt werden behalve de varkens ('*some are more equal than others*'), preekte de geestelijke over de Sugarcandy Mountains. Dat was verre toekomstmuziek, eens ooit, achter de horizon. Je hoort er de kritiek in op een kerk en een geloof dat maar aandringt op berusting. Stil maar, wacht maar...

Aan de andere kant is er het getuigenis van allen die het volhielden, op basis van het geloof, dat Gods Koninkrijk werkelijk komende is, en het geloof dat op grond van wat God reeds liet zien (van de komst tot de opstanding van Christus) onze inspanningen 'in de Heer' niet tevergeefs zijn. "Niets is hier blijvend, maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus, zal blijven bestaan".

Toekomst van onze planeet

Als het gaat om levensstijl en duurzaamheid, gaat het vaak ook over toekomst. Een leefbare wereld achterlaten voor kinderen en kleinkinderen. De planeet 'redden'. Waarschijnlijk bedoelen de meesten dan: de mensheid redden, want de planeet 'redt' zich wel, met of zonder mensen, ook al stoken we de zaak met zijn allen in de

aankomende vijftig jaar op (een Duitse wetenschapper schreef een dik boek over de fossiele 'explosie' van de laatste paar honderd jaar onder de titel: *Selbtsverbrennung*).

Het gaat om de vraag naar continuïteit en discontinuïteit bij de 'wedergeboorte' van de wereld, de komst Gods Koninkrijk. God is van het grote verhaal (*He's got the whole world in His hands*) en wij voegen wellicht kleine stapjes toe. Het is niet aan ons om nu al de uiterlijke wereld waarin wij leven of ons eigen lijfelijke bestaan af te schrijven of te verwaarlozen. We zijn zo geschapen en zullen zo gered worden. Gods licht schijnt in het nieuwe Jeruzalem voor al haar inwoners. Gods licht schijnt vandaag ook nu al. Een lamp voor onze voet, een licht op ons pad. Het gaat er wel degelijk om, als je geraakt bent door Gods liefde, op je post te blijven om daar lief te hebben wat ook God lief heeft: zijn schepping die goed was, en elk mensenkind dat naar zijn beeld geschapen is. Als zijn kosmos zoveel waard is, dat God zichzelf op het spel zet (de Zoon die van de Vader uitgaat), wie zijn wij dan om er achteloos en instrumenteel mee om te gaan?

De grote schoonmaak

Het motief van de 'wereldbrand' is het apokalyptische motief van de zuivering. De grote schoonmaak. In de nieuwe wereld van God is echter geen plaats voor 'laffen en trouwelozen' (Openbaring 21:8 NBV).

We staan stil bij het raadsel van het ongeloof bij dierbaren. Bidden voor familie die zelf zegt niet te geloven. Bidden voor onszelf en voor een kerk, die wellicht wel meent te geloven, maar nog niet per se in alle opzichten 'moedig' is en 'trouw' is, zeker niet als het om onze gelovige levensstijl gaat.

Bling bling of gerechtigheid?

Het nieuwe Jeruzalem wordt in Openbaring als een (geometrisch) volmaakte open stad getekend, waar alles spreekt van de opperste bling-bling van deze wereld (goud, zilver en edelstenen). Dat beeld roept ook wel weestand op. Is dit eigenlijk niet wereldgelijkvormig, alsof het uitdrukt: Gods paleis overtreft de paleizen van alle sultans, keizers, sjeiks, tsaren en ander tycoons van deze wereld? Is dat niet net zo 'macho'? En moeten wij niet oppassen om zo aan God te denken: onze God is de grootste en de sterkste, *in the end*? Was het niet sprekender geweest als het getekend was als een Bio-vacantieoord voor alle kwestbaren van de wereld?

Zit wat in. Ook in de bijbel kan echter niet alles in één beeld gevangen worden. Ook het beeld van een dierenpark, waar alle kooien en hekken zijn geopend, vind je in de bijbel. Waar leeuw en kalf, wolf en lam, beer en koe samen verkeren en een zuigeling speelt bij het hol van een adder: niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg, want de kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt (Jesaja 11: 6-9).

Het beeld van het nieuwe Jeruzalem is het resultaat van het feit dat alle volken hun 'rijkdommen', hun talenten daar binnen zullen brengen, zoals de Wijzen uit het Oosten dat al deden toen ze hun 'schatten' kwamen aanbieden aan de grote Koning. En ja, dat wordt en werd vaak uitgedrukt met goud en zilver, zonder dat daarmee nu wordt gezegd, dat het dus toch uiteindelijk het goud en het zilver (de economie) zijn waar alles om draait. Nee, juist al die rijkdommen, talenten en mogelijkheden (de economie) worden ondergeschikt gemaakt aan het Koninkrijk van God, om recht en gerechtigheid te dienen.

~0~